

Innst. S. nr. 152

(2005-2006)

Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Dokument nr. 8:59 (2005-2006)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Torbjørn Andersen og Tord Lien om en energipolitisk handlingsplan

Til Stortinget

SAMMENDRAG

Følgende forslag fremmes:

"Stortinget ber Regjeringen fremme en energipolitisk handlingsplan som sikrer kraftforsyningen på kort og lang sikt i alle deler av Norge."

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Asmund Kristoffersen, Marianne Marthinsen, Eva M. Nielsen, Tore Nordtun, Torny Pedersen og Terje Aasland, fra Fremskrittspartiet, Torbjørn Andersen, Tord Lien og Ketil Solvik-Olsen, fra Høyre, Børge Brende og Ivar Kristiansen, fra Sosialistisk Venstreparti, Heidi Sørensen, fra Kristelig Folkeparti, Line Henriette Holten Hjemdal, fra Senterpartiet, Randi Sollie Denstad og fra Venstre, lederen Gunnar Kvassheim, viser til at flere år med forbruksvekst kombinert med begrenset utbygging av ny kraft har medført at Norge i dag må importere om lag 7-8 TWh i år med normal nedbør. For å sikre en bedre kraftbalanse er det nødvendig med tiltak som kan utløse ny kraftproduksjon på flere områder, og det er nødvendig at det igangsettes tiltak som reduserer forbruksveksten.

Komiteen viser til at bruttoinvesteringene i ny kraftproduksjon fra 1990 og frem til i dag har vært i

underkant av 2 mrd. kroner årlig (2005-kroner). I perioden før 1990 var bruttoinvesteringene i ny kraftproduksjon vesentlig høyere.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, viser til at Regjeringen vil foreta en evaluering av energiloven der blant annet lovens betydning for kraftbalansen, strømprisene og strukturen i kraftbransjen skal gjennomgås, med sikte på endringer som kan sikre bedre utnyttelse og bruk av eksisterende produksjon, samt ny kraftproduksjon.

Flertallet imøteser derfor Regjeringens videre arbeid med å bedre kraftbalansen gjennom å stimulere til investeringer i ny kraftproduksjon og begrense forbruksveksten.

Flertallet viser til at Norge er en storforbruker av energi. Fordi vi bruker så mye elektrisk kraft til oppvarming, har vi et spesielt høyt forbruk av elektrisk kraft. Flertallet mener derfor at vi må redusere vårt forbruk av elektrisk kraft, og vi må legge om energiforsyningen til nye fornybare energikilder.

Flertallet mener vannkraft er en viktig fornybar energikilde. Det må derfor bygges ut flere mikro-, mini- og småkraftverk, og flertallet vil øke produksjonen av vannkraft gjennom å ruste opp og modernisere eksisterende vannkraftverk. Norge har også et stort potensial for vindkraft, vi har gode forhold for bølgekraft og muligheter innen tidevannskraft, saltvannskraft og solenergi. Vi må øke bruken av vannbåren varme og biobrensel til oppvarming.

Flertallet viser til at petroleumsproduksjonen på norsk sokkel forventes å avta i årene som kommer. Arbeidet med å øke utvinningsgraden må derfor fortsette. Flertallet ønsker å satse på utvikling av gasskraftverk med CO₂-håndtering, slik at vi blir mindre avhengige av vannkraft som energikilde. Staten må

bidra til å dekke deler av merkostnadene slik at planene om gasskraftverk med CO₂-håndtering blir en realitet.

Flertallet mener vi også kan bedre den anstrengte kraftsituasjonen ved å forbedre linjekapasiteten.

Flertallet viser til at det er fare for nettsammenbrudd i Midt-Norge allerede i 2008. Det er derfor viktig å ha en aktiv politikk som kan øke forsyningssikkerheten, og det er viktig at vi satser konkret nå. Vi må jobbe langsiktig med flere miljøvennlige løsninger. Da vil forsyningen bli mer sikker, og vi unngår å måtte velge kriseløsninger som er miljøskadelige. Vi har mange muligheter i Norge til å intensivere arbeidet med energisparing og øke energiforsyningen.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til brev fra olje- og energiministeren til energi- og miljøkomiteen datert 20. april 2006, som er vedlagt, og som redegjør for flere av de tiltak som nå er igangsatt for å bedre kraftbalansen. Dette flertallet viser videre til Soria Moria-erklæringen som definerer og klargjør Regjeringens satsingsområder for å bedre kraftbalansen, og ber Regjeringen arbeide videre for å realisere disse tiltakene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at Norge de siste 10-15 årene har gått fra å ha et overskudd på kraftbalansen til å ha et underskudd i år med normale nedbør- og temperaturforhold. Dette skyldes at utbyggingene av ny kraftproduksjon ikke holder tritt med forbruksøkningen.

Disse medlemmer peker på følgende tiltak for å øke kraftproduksjonen i Norge:

- Gasskraftverk. Det bør stilles de samme utslippskrav for gasskraftverk i Norge som i det øvrige EØS-området. Samtidig bør staten bidra til å finansiere forskning og utvikling av teknologi for rensing og deponering av utslipp av klimagasser fra gasskraftverkene med sikte på å ta i bruk slik teknologi så snart den er kommersielt tilgjengelig.
- Nye fornybare energikilder gjennom grønne sertifikater. Regjeringen Bondevik II forberedte et grønt sertifikatmarked for kraftproduksjon fra nye fornybare energikilder i samarbeid med Sverige. Dette ville ha gitt et viktig incitament for økt kraftproduksjon fra fornybare energikilder slik som vannkraft, vindkraft og elektrisk kraft fra bioenergi.
- Mer vannkraft. Vannkraft er en miljøvennlig og fornybar ressurs, og selv om det hevdes at tiden med de store vannkraftutbyggingene er forbi, og en rekke vassdrag er vernet, er det mulig fortsatt å øke produksjonen av vannkraft her i landet. En vil peke på skånsom utbygging av nye vassdrag, slik som bl.a. Vefsna i Nordland, opprustning og utvidelser av eksisterende vannkraftutbygginger og bygging av mikro-, mini- og småkraftverk.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser i denne sammenheng til at regjeringen Bondevik II ga konsesjoner til mer vannkraftutbygging (2,3 TWh) enn det ble gitt konsesjoner til av ulike regjeringer på hele 1990-tallet til sammen (2,1 TWh).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre har merket seg Regjeringens avvisende holdning til konvensjonell vannkraftutbygging, og at det i Soria Moria-erklæringen slås fast at Vefsna skal vernes mot vannkraftutbygging. Dette innebærer at prosjektet "Muligheter Helgeland" blir skrinlagt. Dette prosjektet ville ha gitt om lag 1,5 TWh ny miljøvennlig og fornybar kraft, uten særlige naturinngrep, og prosjektet har vært ønsket i lokalsamfunnene.

Disse medlemmer har videre merket seg at Regjeringen har avlyst et felles norsk/svensk grønt sertifikatmarked, som ville ha gitt viktige incitamenter for økt utbygging av elektrisk kraft basert på nye fornybare energikilder.

Gasskraft er den energikilden som antageligvis på kort sikt har det største potensialet når det gjelder å øke kraftproduksjonen i Norge. Lønnsomheten ved bygging av gasskraftverk er imidlertid usikker, og dette har medført at det først sommeren 2005 ble tatt en beslutning om byggestart av det første gasskraftverket i Norge - på Kårstø. Disse medlemmer har merket seg at Regjeringen sier nei til bygging av flere gasskraftverk i Norge utover de som allerede har fått konsesjon og utslippstillatelse uten svært kostnadskravende rensing og deponering av CO₂. Disse særnorske kravene gjør at det blir svært kostbart å bygge gasskraftverk i Norge, og at disse vanskelig kan realiseres uten statlig milliardstøtte.

Disse medlemmer har merket seg at en av regjeringens partienes hovedtalsmenn i energispørsmål, Senterpartiets Ola Borten Moe, i Stortinget 25. november 2005 kom med en handlingsplan for Regjeringens energipolitikk. Borten Moe varslet her at Regjeringen ville gjøre følgende:

"Vi skal gjøre alt det den forrige regjeringen burde ha gjort. Dessverre har vi nå tapt verdifull tid. Vi skal bygge gasskraftverk som både gir nødvendig kraft, som er ren, som gir merverdi på sokkelen, og som bidrar til en teknolog utvikling som verden har bruk for. Vi skal etablere et grønt sertifikatmarked som gjør at vi får på plass mer vind- og vannenergi. Vi skal intensivere arbeidet med energisparing. Vi skal få på plass et system som gjør at vi får en offensiv satsing på bioenergi og vannbårne system. Det er enorme muligheter på alle disse områdene. Vi er bare nødt til å være villige til å bruke samfunnet for å skyve dette framover."

Borten Moe varslet også følgende:

"Vi skal gå i gang med massiv utbygging av ny infrastruktur."

Disse medlemmer imøteser med forventning gjennomføringen av dette, men registrerer dessverre at

det bare tok om lag 3 måneder før det første løftet, om etableringen av et grønt sertifikatmarked, ble brutt.

Disse medlemmer ser derfor at det er behov for en energipolitisk handlingsplan som kan konkretisere Regjeringens tiltak på en mer forpliktende måte.

Disse medlemmer har for øvrig merket seg at olje- og energiministeren raskt etter at han tiltrådte, varslet at han hadde som målsetting at Norge igjen skulle ha balanse mellom import og eksport av elektrisk kraft. Disse medlemmer slutter seg til dette. Dessverre har Regjeringen gjennom en rekke vedtak både før og etter at olje- og energiministeren uttalte denne målsettingen, beveget seg i motsatt retning.

Disse medlemmer tar opp forslaget fremsatt i Dokument nr. 8:59 (2005-2006).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at 99 pst. av Norges elektrisitet produseres av vannkraft. Ingen andre land er så ensidig avhengige av vannkraft som Norge. Denne realiteten skaper i seg selv særskilte energipolitiske utfordringer for Norge både av positiv og negativ karakter. Vannkraft har historisk sett gitt oss svært rikelige mengder med billig strøm.

Disse medlemmer vil på den andre siden vise til at landets store avhengighet av vannkraft nå gjør forsyningssituasjonen svært sårbar ved nedbørssvikt ettersom kraftbalansen er blitt stadig strammere de siste årene. Det er derfor viktig å bli mindre avhengige av vannkraft gjennom økt anvendelse av også andre kilder til kraftproduksjon. Økende motstand mot ny vannkraftutbygging har dessverre ført til at det nesten ikke lenger bygges ut ny vannkraft i Norge av betydning.

Selv om disse medlemmer fortsatt ser et betydelig potensial i å bygge ut mer vannkraft, så har disse medlemmer allikevel lenge ment at det er et påtakelig behov for å drøfte andre kilder til betydelig økt kraftproduksjon som for eksempel gass i Norge.

Disse medlemmer ønsker å sette landets forsyningssikkerhet og energisituasjon inn i et mer helhetlig bilde, der alle alternative energikilder bør vurderes i en felles sammenheng for å bidra til økt kraftproduksjon og forsyningssikkerhet.

Disse medlemmer er svært bekymret over at kraftbalansen er blitt betydelig svekket i løpet av de siste 10-15 årene. Slik kan utviklingen ikke fortsette fremover uten at det vil få store samfunnsmessige skadevirkninger. Ingen ansvarlige politikere kan sitte rolig og se på at denne negative utviklingen vedvarer. Det er derfor nå all grunn til å vurdere landets energiforsyning i et mer helhetlig perspektiv og utarbeide en overordnet plan for hvordan vi kan øke kraftforsyningen i Norge både på kort og lang sikt.

Disse medlemmer vil advare sterkt mot at en kommende kraftkrise kan ramme Norge innen få år. En kraftkrise er i realiteten bare ett tørrår unna oss. Stilt overfor et et slikt scenario er det viktig å drøfte og analysere de samfunnsmessige skadevirkningene dersom et tørrår inntreffer og påvise virksomme tiltak.

Disse medlemmer vil hevde at det er av stor samfunnsmessig viktighet å identifisere og tydelig-

gjøre de kraftpolitiske utfordringene landet er stilt overfor både på kort og på lang sikt. Strategiutforming for en bedret kraftbalanse og økt forsyningssikkerhet vil ha en viktig plass i en energipolitisk handlingsplan.

Etter disse medlemmers syn er en energipolitisk handlingsplan et viktig styringsverktøy for å skape en bredere forståelse for de alvorlige kraftforsyningmessige utfordringene landet nå er stilt overfor.

Disse medlemmer viser til at selv i et normalår har vi nå underskudd på kraftproduksjon i Norge. Verdens 6. største vannkraftprodusent, Norge, makter ikke lenger å dekke sitt innenlandske forbruk gjennom egen kraftproduksjon, men er i stadig økende grad blitt importavhengig for å dekke opp det innenlandske strømforbruket. Det er et paradoks at energinasjonen Norge selv i et normalår må importere kraft. Norge har i tillegg ikke nok utvekslingskapasitet med utlandet til å takle et eventuelt tørrår. Situasjonen er blitt uholdbar og det haster med tiltak for å møte de alvorlige utfordringene man er stilt overfor.

Disse medlemmer mener at både vannkraft, gasskraft, olje, bioenergi, kullkraft, atomkraft, vindkraft og andre energikilder bør vurderes og utredes på et fordomsfritt grunnlag. En slik samlet vurdering kan selvsagt gjøres uten at det dermed er sagt at alle disse energikildene som drøftes, dermed er ønskelig å anvende i Norge med det første.

Disse medlemmer mener det er viktig å formulere energipolitiske målsettinger, peke på strategier og identifisere virkemidler og tiltak som samlet sett kan bidra til å bedre den innenlandske kraftproduksjonen både på kort og lang sikt. Samtidig er det overordnet viktig at det fra storting og regjering gis gode rammevilkår som kan utløse investering i ny produksjonskapasitet for å styrke kraftbalansen. Vedtak om forbedrede rammevilkår som kan utløse investeringsbeslutninger for ny kraftproduksjon, kan gis gjennom en energipolitisk handlingsplan.

Disse medlemmer viser til at de neste 25 årene vil verdens energiforbruk øke med 50 pst. ifølge IEA (Det Internasjonale Energibyrå). På en slik bakgrunn vil kampen om energiressursene føre til at alle land vil prioritere å sikre sin egen nasjonale forsyningssikkerhet først. Her må også Norge posisjonere seg. Norge har for eksempel ingen garanti for at det i fremtiden vil være store overskudd av strøm å få kjøpt i det nordiske eller europeiske kraftmarkedet til akseptable priser.

Disse medlemmer vil derfor hevde at det primært er vårt eget nasjonale ansvar å sørge for å øke den innenlandske kraftproduksjonen og dermed gjøre oss mest mulig uavhengige av import av strøm. Norge bør etter disse medlemmers syn ha energipolitiske ambisjoner om å ta mål av seg til å bli en stor nettoeksportør av elektrisk kraft til Europa, basert på norsk gass.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre mener vi må ha en energiforsyning som er trygg, og vi må skaffe den på en effektiv og miljøvennlig måte. Regjeringen Bondevik II la frem en melding om forsyningssikkerheten, og en

liste på over ti punkter med tiltak for å redusere sårbarheten. Denne kan fremdeles legges til grunn. Hovedmålet her var nettopp å øke energiproduksjonen basert på nye fornybare energikilder, redusere bruken av elektrisk kraft til oppvarming, og øke fleksibiliteten med tanke på hvilke energikilder vi bruker til oppvarming.

Disse medlemmer er skuffet over at Regjeringen har valgt å ikke gå videre med forhandlinger med Sverige om et felles norsk/svensk sertifikatmarked. Grønne sertifikater er et viktig virkemiddel for å øke kraftproduksjonen basert på nye fornybare energikilder. Mange gode investeringer i ny fornybar energi vil nå ikke bli realisert, og dette har også skapt usikkerhet om Regjeringens energipolitikk.

Disse medlemmer støtter flere av tiltakene Regjeringen har varslet for å styrke kraftbalansen, men savner så langt konkrete tiltak og handlinger. Disse medlemmer støtter derfor forslaget om en energipolitisk handlingsplan. Disse medlemmer mener det også vil være nyttig med en egen stortingsmelding over "Rikets energitilstand" med jevne mellom, f.eks. annet hvert år.

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Stortinget ber Regjeringen fremme en energipolitisk handlingsplan som sikrer kraftforsyningen på kort og lang sikt i alle deler av Norge.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til dokumentet og råar Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument nr. 8:59 (2005-2006) - forslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Torbjørn Andersen og Tord Lien om en energipolitisk handlingsplan - avvises.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 11. mai 2006

Gunnar Kvasheim
leder

Terje Aasland
ordfører

Vedlegg

Brev fra Olje- og energidepartementet v/statsråden til energi- og miljøkomiteen, datert 20. april 2006

Dokument nr. 8:59 (2005-2006) om en energipolitisk handlingsplan

Innledning

Jeg viser til Energi- og miljøkomiteens oversendelse av Dokument nr. 8:59 (2005-2006) forslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Torbjørn Andersen og Tord Lien om framleggelse av en energipolitisk handlingsplan. Representantene fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen fremme en energipolitisk handlingsplan som sikrer kraftforsyningen på kort og lang sikt i alle deler av Norge."

Utviklingen i den norske kraftbalansen

Den norske energiforsyningen var tidligere preget av overskudd på kraft. Flere år med forbruksvekst kombinert med en begrenset utbygging av kraft gjør at Norge i dag er nettoimportør av kraft i år med normal nedbør. Det er beregnet at importen i et år med normal nedbør i dag vil være 7-8 TWh. Norsk energiforsyning har dermed blitt mer sårbar overfor svikt i nedbøren.

Norsk energiforsyning er også mer sårbar for svikt i nedbøren enn energiforsyningen i de andre nordiske landene. Dette skyldes det høye elektrisitetsforbruk vi har i forhold til våre naboland og den dominerende rollen vannkraften har i norsk elektrisitetsproduksjon.

Sårbarheten i den norske energiforsyningen er i første rekke knyttet til situasjoner med svikt i tilsiget. Virkningene av tørrår i kraftsystemet avhenger imidlertid av flere forhold. Blant annet vil det være avgjørende om tilsigssvikten rammer hele Norden eller bare Norge, størrelsen på tilsigssvikten og når i løpet av året den oppstår.

Utsiktene til fortsatt forbruksvekst, og vissheten om at det i årene framover vil komme perioder med nedbørssvikt, krever at stor fokus på håndteringen av tørrår. Det er viktig å arbeide for å unngå at slike situasjoner gir alvorlige negative konsekvenser for norsk økonomi. Midt-Norge er i denne sammenheng et spesielt sårbart område.

Regjeringens energipolitiske handlingsplan

Regjeringen presenterte hovedtrekkene i sin energipolitiske handlingsplan i Soria Moria-erklæringen. Som det går frem av erklæringen er det et overordnet mål å legge til rette for sikker og effektiv energiforsyning med akseptable priser til husholdninger og industri.

En sikker tilgang på energi er viktig både for folk flest i hverdagen, for verdiskapingen og for arbeidsplassene. Regjeringen har derfor gitt høy prioritet til arbeidet med å redusere sårbarheten i den norske kraftforsyningen.

Regjeringen vil legge til rette for *økt kraftproduksjon* ved en aktiv satsing på miljøvennlige energiformer.

Det innebærer for det første å utnytte potensialet som ligger i opprusting av eksisterende vannkraftverk. Videre vil Regjeringen stimulere til økt utbygging av små-, mini- og mikrokraftverk.

Norge har videre et stort potensial for økt utnyttelse av nye fornybare energikilder, som vind, bioenergi, sol, bølge og tidevannskraft. Gjennom en satsing på energi-effektivisering og nye fornybare energikilder, kan Norge få et variert og miljøvennlig energisystem.

Det er for tiden stor interesse for *vindkraftutbygging* i Norge. Vi har svært gode vindforhold mange steder langs kysten og vi har store arealer hvor det er mulig med utbygging. Det er også et potensial for fremtidige kostnadsreduksjoner innenfor vindkraftteknologi. Også innenfor andre nye fornybare energikilder er det interessante prosjekter.

Energifondet og Enova har vært de viktigste verktøyene for å bidra til en miljøvennlig energiomlegging. Et norsk-svensk elsertifikatmarked lot seg ikke gjennomføre fordi en uforholdsmessig stor del av regningen ville blitt lagt på norske forbrukere. Regjeringen vil i stedet styrke Energifondet og Enova. Det arbeides også med å mulighetene for å komme fram til andre ordninger som vil stimulere til økt kraftproduksjon fra fornybare energikilder. Regjeringen vil så raskt som mulig presentere rammene for en styrket satsing på ny varme- og energiproduksjon basert på fornybare energikilder.

Det foreligger i dag flere planer for bygging av *gasskraftverk* i Norge. Fram til i dag er det gitt 5 energikonsesjoner for gasskraftverk; på Kårstø, Kollsnes, Skogn, Tjeldbergodden og Melkøya. Kraftvarmeverket på Melkøya er spesielt tilpasset energibehovet ved Snøhvitanellegget.

Naturkrafts gasskraftverk på Kårstø er under bygging. Det er forventet at gasskraftverket vil starte kraftproduksjonen høsten 2007. Industrikraft Midt-Norge AS fikk nylig forlenget konsesjonstiden og utsatt idriftsettelsen for kraftvarmeverket på Skogn. Statoil ble nylig gitt energikonsesjon til bygging og drift av et gasskraftverk på Tjeldbergodden. Statoil og Shell har i den forbindelse presentert planer for bruk av CO₂ fra et gasskraftverk til økt oljeutvinning.

Det er også søkt om konsesjon for gasskraftverk på Mongstad og i Hammerfest. Disse er nå til behandling i NVE. Ytterligere to prosjekter i henholdsvis Grenland og på Elnesvågen er forhåndsmeldt.

Energikonsesjon og utslippstillatelse er en nødvendig, men ikke tilstrekkelig forutsetning for at det blir investert i ny gasskraftproduksjon. Selskapenes vurderinger av lønnsomheten vil avgjøre om investeringene blir gjennomført.

Det er viktig å arbeide for et *velfungerende og sikkert overføringsnett*. Som systemansvarlig nettselskap har Statnett ansvar for å sikre momentan balanse mellom forbruk og produksjon og samt gjennomføre nødvendige investeringer i sentralnettet, herunder overføringsforbindelser til utlandet. NVEs inntektsrammere-

gulering og andre nettreguleringer som for eksempel KILE-ordningen legger til rette for at nettselskapene skal foreta de investeringer og vedlikehold som er nødvendig for å ha et skikkelig og veldrevet nett på regions- og distribusjonsnivå.

Norge er gjennom overføringsforbindelsene en del av det nordiske og nordeuropeiske kraftmarkedet. Utviklingen av utvekslingskapasitet innenfor Norden og med resten av Europa er viktig for forsyningssikkerheten i det nordiske kraftmarkedet. Videre er det en viktig at den eksisterende overføringskapasiteten utnyttes mest mulig effektivt. Alle de nordiske landene vurderer store investeringer i overføringsnettet, og det er igangsatt et nordisk arbeid for å harmonisere regler og metoder for bedre utnyttelse av overføringsnettet.

Når det gjelder overføringskapasiteten innenlands, er det viktig å arbeide for et hovednett som har tilstrekkelig kapasitet i hele landet. Midt-Norge er et område hvor det er særlig viktig å fokusere på mulighetene for økte overføringsmuligheter ved siden av økt energitilgang. Forbruket i regionen vil i de nærmeste årene øke blant annet som følge av Hydros utvidelse av aluminiumsverket på Sunndalsøra og Ormen Lange utbyggingen. Statnett har et spesielt fokus på situasjonen i Midt-Norge, og foretar nå flere større nettinvesteringer i området konkret knyttet til disse prosjektene.

Statnett arbeider aktivt med planer for å øke overføringskapasiteten inn til området.

